

ఆంతరంగిక విషయం

బి. విద్యాసాగర్

రాజారావు, పక్కా ఖాగంలోకి అద్దెకు వచ్చిన భుజంగరావు, నాగలక్ష్మిల దాంపత్యం ఎలా వుందో రోజూ గమనిస్తున్నాడు. వాళ్ళు ఆ ఖాగంలోకి వచ్చిన దగ్గరనుంచి రోజూ పోట్లాడుకుంటూనే వున్నారు. ఏదో విషయంమీద పోట్లాడకోవడం, మూతి బిగించు కోవడం భర్త భార్యను చావచితకబాదడం జరుగుతూనే వుంది. ఒక్కరోజు నవ్వుతూ, సరదాగా, అనోన్యంగా వుండటం లేదు. ఇద్దరూ నాగుపాములే. బుసలు కొడుతూ వుంటారు. ఈ రెండు పాముల మధ్య యిద్దరు పిల్లలు నలిగిపోతున్నారు. ఒకళ్ళనొకళ్ళు అర్థంచేసుకోకపోవడం. వొకళ్ళమీద మరొకరు అధికారం చెలాయించాలనుకోవడం, దానితో మాట మాట పెరిగి యుద్ధం చెలరేగడం జరుగుతోంది. ఇద్దరికీ ముక్కుమీద వుంటుంది కోపం. ఊణంలో ఆవేశం వస్తుంది. భగవంతుడు యిలాంటి వాళ్ళను వొకచోట యెందుకు చేర్చాడో అని పిస్తుంది.

“ఏమండీ! నాకొక మంచి చీర కొనిపెట్టండి!”
 “ఇప్పుడుకాదు. నా దగ్గరడబ్బు లేదు.”
 “ఎప్పుడూ ఆమాటే అంటారు. మీరేమీ కొనిపెట్ట నక్కరలేదు

లేండి. మా పుట్టింటికి వెళ్తే, మా వాళ్ళు కొనిపెడతారు.”
 “అంటే నేను నీకు చీర పెట్టలేని అసమర్థుడిననా నీ వుద్దేశం!” అంటాడు భుజంగరావు కోపంగా.
 ఇలా సాగుతుంది సంభాషణ. వెంటనే యుద్ధం ప్రజర్విల్లుతుంది. తిట్టుకుంటారు. అతను భార్యను పట్టుకొని కొడతాడు. మరొంసారి “ఏమే! వంటఅయిందా! ఆఫీసుకు త్రైయం అయింది.”
 “యింకా కాలేదు. అ ర గం ట అలశ్యం వుంది.”
 “ప్రొద్దుననుంచి యేమి చేస్తున్నావు?”
 “గాడిదలు కాస్తున్నాను! ఏమి ట్రాప్ శ్శ? ప్రొద్దుటనుంచి యింటి చాకిరీ చేసుకోలేక నేను నానా అవస్థ పడుతుంటే, సహాయం చేయకపోగా, అర్థంలేని ప్రశ్నలు” ఇలా నాగలక్ష్మి కయ్యోనికి కాలు దువ్వుతుంది. చాలా చిన్న విషయంమీద వారి యిద్దరికీ పోట్లాట వస్తుంది. ఇద్దరికీ సహనంలేదు. చాలాత్వరగా కోపం ఆవేశం వస్తుంది. వంట కాలేదంటే అతను హోటల్లో భోజనం చేసి ఆఫీసుకి వెళ్తాడు. లేక దుకాణం భార్యమీద ఆగ్రహంతో నిరాహార దీక్ష వహిస్తాడు. అతను భోజనం చెయ్యకుండా ఆఫీసుకు వెళ్తే,

నాగలక్ష్మి కూడా భోజనం చేయకుండా అలిగి కూర్చుంటుంది. ఆ విషయం తెలిసి, అతను రాత్రికి భోజనం చేయనంటాడు ఇలా శీతల యుద్ధం సాగుతుంది.
 “నాకు ఆకలేస్తున్నది. టిఫిన్ చేస్తావా! అంటాడు శలవురోజున భుజంగరావు.
 “ఇంట్లో సరుకులుఅయిపోయాయి. తీసుకురండి. అలాగేచేస్తాను” అంటుంది నాగలక్ష్మి.
 “నువ్వు ఇంట్లో తీరిగ్గావుంటావు కదా! ఆమాత్రం సరకులు తెచ్చుకోలేవా!”
 “నావల్లకాదు.”
 ఛీ! అన్ని పనులు నేనే చేసుకోవాలి!” అంటూ విసుక్కుంటాడు. తరువాత మాటామాటా పెరుగుతుంది. యుద్ధం ప్రారంభమవుతుంది.
 ఒకరోజు భుజంగరావు, భార్యను పట్టుకొని చావచితక కొడుతుంటే ఆమె ఏడుపు, అతని గర్జింపు విని రాజారావు వెళ్ళి ‘పోరాటం’ ఆపుదామనుకున్నాడు కానీ ‘ఆంతరంగిక విషయము’ అని వూరుకున్నాడు. కానీ యింకా యుద్ధం తీవ్రంగా సాగుతుంటే, జోక్యం కలిగించుకుందామని వరండాలోకి వెళ్తే భర్త, భార్య మీదకు విసరిన గరిటి అతని కానికి వచ్చితగిలింది. వెంటనే పోలీసు స్టేషనుకు వెళ్ళి రిపోర్టు చేశాడు, కుంటుకుంటూ వెళ్ళి.
 “అతను భార్యను పట్టుకుని రోజూ కొడుకున్నాడండీ! ఇవాళ అతను భార్య మీదకు గరిటి విసరితే, అది గురితప్పి వచ్చి నాకు తగిలింది. మీరు అతనిని గట్టిగా మందలించాలి.

[తరువాయి 28 వ పుట]

NOTICE

IN THE COURT OF THE
JND ASSISTANT JUDGE,
CITY CIVIL COURT,
Hyderabad

O. P. No. 19 of 1971.

Between:

**Cherukupalli Ravindra-
nath Sastry**
Petitioner

And

1. Cherukupalli Annapoo-
rnamma
 2. Suri Lopa Mudra
 - 3, Rayaprolu Anuradha
- Respondents

The petitioner filed the above petition for the issue of succession certificate in respect of the properties of his father, Late Rama Sastry who died intestate on 5-10-1970 and the petition is posted to 26-7-1971 for enquiry at 11 A. M. If any person is desirous for filing objections, he may do so. Otherwise the case will be decided exparty.

**R.V. Vidya Sagar
V.S.N. Sarma**
Advocates for Petitioner

[5 వ పుట నుండి]

భార్యను కొట్టకూడదని, గౌరవించాలని నచ్చచెప్పాలి."

"లాభం లేదు. అది వాళ్ళ ఆంతరంగిక విషయం. బంగ్లాదేశ్ పోరాటం లాంటిదే యిది." అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"పోనీ, నా కాలికి దెబ్బ పడింది దీనికి అతని మీద చర్య తీసుకోండి."

"లాభం లేదు. మిమల్ని అతను గాయ పరిచి నపుడు యెవరూ చూడలేదు కదా!"

"అవును చూడ లేదు."

"సాక్ష్యం లేనప్పుడు మేము యేమీ చేయలేము." అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్. ***

శుభవార్త

డాక్టర్లకు సాధ్యంగాక వదిలి వేయబడిన అన్ని వ్యాధులకు చికిత్స చేయబడును. లావుపాటి వారు సన్నగను, బలహీనులను బలవంతులుగను చేయబడును. మధుమేహం, కుష్ఠం, బొల్లి, కేన్సర్, క్షయ, సంతానము లేనివారుకూడ శ్రీయోగి గారి చికిత్సవలన సంపూర్ణ ఫలమును బడయగలరు.

కావలసినవారికి కాయకల్ప చికిత్స చేయబడును, చికిత్సవలన దేహములో నున్న వ్యాధులు తొలగిపోవుటయేగాక నూతన యవ్వనం కలుగును వివరములు కోరువారు పోస్టు ఖర్చులకు ఒక రూపాయి పంపవలెను.

అడ్రసు

శ్రీయోగాశ్రమము
పి. ఓ. పెదవాలేరు,
విశాఖపట్నం.

బంధం

రచన: యమ్. ఉమాకాంత్

పనంటిదో కదానేస్తం యీబంధం!
సుమారతీగాల్లో సుగమ్యపు

బాటల్లో ఉన్నామూ,
సులేఖల్లోనే ఒకరికొకరం

చేరువైనామూ,
సహృదయాల లాస్యం తెలుసు

కున్నామూ,
ఇదే కదా నేస్తం మిత్రబంధంలోని

విచిత్రం!

ముక్కు మొహం తెలియలేదూ,
మఖాముఖీ కలియలేదూ.

ముండ్లగా అనుకోలేదూ,
అయినా ఇదేకదా నేస్తం

స్నేహోనుబంధం!

వీణియలో నాదంలా
గానంలోని రాగంలా

గళంలోని గీతంలా
మిళిత సమయం ఎప్పుడో కదా

మిత్రం!

కనరాని దూరంలో ఉన్నా
కనులతో చూడ(లే)కున్నా

కమనీయ భావాలతో
మదిలోని రాగాలతో దరిచేరాం!

సరి వచ్చాం!

మధుర భావనాలహారిలో
మరపురాని హాయిలో

తనరు మేను మరుస్తూ
తనరారుదాం నేస్తం! ఇదేకదా
స్నేహ విచిత్రానుబంధం!